

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 202. Quid possint Episcopi quo ad absolutionem pro foro externo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Cœnæ loqui de crimine Hæresis publico, à quo Episcopus vi Trid. absolvere nequit, deque absolutione, quæ non solum pro foro conscientia, sed etiam externo proficit.

2. E contra affirmativam, seu facultatem absolvendi à delictis, & in specie ab Hæresi etiam occultis, concessam per Trident. Episcopis omnino revocatam per Bullam Cœnæ, probabilius & communius tenent Pegna p. 3. *directorii. comm. 131. post q. 92. vers. penult.* testans, sic sæpe in supremo generalis Inquisitionis tribunali Romano decisum. Pignatel. *tom. 1. consult. 291.* dicens id hodie certum esse ob plures declarationes Cardinalium S. Congr. Concil. interpretum, de quibus quoque testatur Fagn. *in C. quoniam. de const. n. 29. & in c. dilectus de temp. ordinat. num. 3.* ubi subjungit: Unde frustra nonnulli ex recentioribus Theologis hunc articulum in controvertiam adducunt, cum habeamus claram determinationem S. Congregationis Piacet. *in pr. p. 2. c. 1. a. 3. n. 6. & seq. Genuens. in pr. curia. Archiep. Nedpol. Tusch. de Visitat. L. 2. c. 31. n. 5. Suar. de penit. d. 30. c. 2. n. 11. & de censur. d. 22. f. 3. n. 5. Garc. de benef. p. 11. c. 10. num. 122. Farin. de Hæres. q. 192. num. 61, Sanch. L. 2. in decalog. c. 11. in fin. Bonac. de cens. d. 1. q. 3. p. 2. n. 1. Barb. de potest. Episc. p. 2. alleg. 40. num. 25.* Unà cum aliis à se citatis attestans sic declarasse Gregor. XIII. & Clem. VIII. Castrop. *l. c. num. 22. Pirh. h. t. n. 41. Gobath. Theol. experim. tract. 7. num. 370.* ex vita S. Francisc. Salesii referens, quod dum is ad propositam sibi à Clem. VIII. in examine hanc questionem: possentne Episcopi absolvere ab Hæresi? respondisset: quod possunt, ex Concilio Trid. Papaq; reposuisset: non esse eam mentem suam, antiquatum enim esse illum articulum, mox sententiam suam retractans, dixerit: *Quandoquidem non est mens vestra Sanctitatis, à me discedo, & prorsus Pontificia acquiesco.* Præter tot tantorum virorum, nec non relatarum ab eis Declarationum Pontificiarum & S. Congregationis Auctoritatem (quæ si absolute authentica essent, nullus superesset super veritate hujus sententiæ ambigendi locus) fundamentum præcipuum est, quod negari nequeat, dicto privilegio absolvendi ab Hæresi occulta Pontificem derogare posse; illum autem ei derogasse, satis colligatur ex ipsis Bullæ verbis, dum Pontifex in ea prohibet, ne detur absolutio ab Hæresi & reliquis casibus in Bulla contentis prætextu privilegiorum, quæ Episcopis, Religiosis, Conventibus &c. concessa sunt à Sede Apostolica, etiam decreto alicujus concilii; nullum autem concilium, nisi Trident. hanc facultatem absolvendi ab Hæresi ceterisque casibus reservatis concesserit Episcopis, adeoque, si concedatur in Tridentino facultas absolvendi ab Hæresi, hanc revocare intenderit Pontifex dictâ Bullâ. Neque dici potest, per eam revocari potestatem absolvendi tantum à casibus publicis & pro foro externo, quia hanc Trident. non concessit; ita ferè Castrop. *cit. num. 22.* Pro quo evidenter facit decretum Alexand. de anno 1665. quo tanquam scandalosam damnavit *Quæst. seq. sententia Bullæ asserens Bullam Cœnæ solum prohibere absolutionem Hæresis & aliorum criminum, quando publica, & id non derogare Facultati Trid. in qua de occultis sermo est. Anno 1629. 18. Julii in Congregatione Eminentissimorum Cardinalium visa & tolerata est.* Unde hoc unicum decretum Alex. VII. sententiæ contrariæ opponit Gobath. *l. c.*

Quæst. 201. Utrum Episcopi in regionibus ab Urbe remotioribus ob difficultatem adeundi Pontificem, tuto seculari possint sententiam priorem, & absolvere Lutheranos & Calvinistas ab Hæresi occulta in foro conscientia per se vel Legatos suos Jure Ordinario, & secluso omni Privilegio?

REsp. Non esse idipsum extra controvertiam, Affirmant Laym. *L. 1. tract. 5. p. 2. c. 6. n. 6.* ponens hanc regulam ex communi DD. Casus papalis superveniente impedimento adeundi Papam fit Episcopalis. Item Pirh. *h. t. num. 42.* Reiffenst. *h. t. num. 372.* citans pro hac sententiâ Abb. *in c. de catero. de sent. excom. n. 1. Nav. in sum. c. 27. num. 89. Sylv. v. absolutio. 4. num. 7. Felin. in c. quamvis. de sent. excom. Covar. in c. alma mater. p. 1. §. 11. num. 15.* Saltem ubi impedimentum adeundi Pontificem pro absolutione est perpetuum, vel ad longum tempus; quia tale impedimentum reputatur tanquam articulus seu periculum mortis, pro quo competit Episcopis ea potestas. Quæ autem sint impedimenta adeundi pro absolutione ab Hæresi occulta Papam, vide apud Reiffenst. *an. 378.* Verùm negant idipsum alii apud Dian. *p. 2. tract. de conclus. resol. 25.* Convenientius loqui videntur, qui asserunt, sententiâ de non absolvendo illos servandam ubique, etiam in Germania, non obstante remotione ab Urbe, & frequentioribus ibidem casibus occurrentibus, cum adhuc Episcopi utantur speciali venia, quam petere solent majoris securitatis gratiâ, ut ipse testatur Laym. *de jurisdict. ordinat. concl. 72.* Quin & dentur illis singulis quinqueenniis renovandæ Facultates absolvendi ab Hæresi & casibus Bullæ, ut testatur Reiffenst. exemplo Episcopi Frisingensis. Atque ita non absolvent Jure Ordinario & sine speciali privilegio.

Quæst. 202. Quid possint Episcopi quò ad absolutionem ab Hæresi pro foro externo?

REsp. Potest Episcopus de jure communi tanquam delegatus Apostolicus pro foro externo, seu quoad excommunicationem Hæreticum notorium (modo non sit Hæresiarcha, seu nova Hæresis auctor, vel etiam relapsus in Hæresim) dum is prius Hæresim abjurat, absolvere, & Ecclesiæ reconciliare injunctâ ei penitentiâ, ut constat ex *c. ut officium. de Hæret. in 6.* & ita tenent Archid. *in c. c. n. 1. v. impendatis. Jo-And. ibid. n. 1. Gemlin. num. 2, Felin. num. 3.* Repertor. *Inquisit. v. absolutio. vers. nec non. Eymer. direct. p. 3. q. 92. Bonac. de censur. d. 1. q. 3. p. 2. num. 11. Farin. de Hæres. q. 191. §. 4. num. 52, & alii, quos citat & sequitur Castrop. l. c. num. 23.* non obstante, quòd Zechus *in sum. p. 1. tit. de fide. rub. de Hæresi. c. 11. num. 18. vers. 4.* dicat, in supremo Inquisitionis Senatu pronunciatum esse, solis Inquisitoribus licere penitentes Hæreticos in foro externo absolvere, & non Episcopis. Prodestque hæc eorum absolutio in foro interno, quatenus ea excommunicatione sublata per Episcopum, à quovis confessario approbato absolvi possunt pro foro interno à peccato Hæresis, ita AA. citati; addit tamen Laym. *cit. c. 6. num. 6.* quòd in Germania Lutherani & Calvinistæ volentes fieri Catholici non adducantur ad